

ת"פ 24733/01/21 - מדינת ישראל - רשות האוכלוסין וההגירה נגד אחמד חמודיאן דיאב

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 24733-01-21

לפני: כב' השופטת קרן כהן

המאשימה: מדינת ישראל - רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י ב"כ עו"ד חגית רונן

-

הנאשם: אחמד חמודיאן דיאב
ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם לעיין בחומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. חומרי החקירה שבהם התבקש העיון הם: רישומים פליליים ומשמעתיים של עדי תביעה 1 עד 6, המפקחים מטעם המאשימה, בין אם מדובר בתיקים פתוחים ובין אם מדובר בתיקים סגורים; דוחות מיון והערכה שניתנו בשלוש השנים האחרונות בעניינם של אותם עדים; כתבי הסמכה וקורסים שעברו העדים.

הרקע לבקשה

2. המאשימה הגישה כתב אישום נגד הנאשם המייחס לו עבירות לפי חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991. בכתב האישום נטען כי הוא העסיק ארבעה עובדים זרים במשק החקלאי שלו ללא קבלת היתר כדון, מבלי שהעמיד לרשותם מגורים הולמים ומבלי שהסדיר עבורם ביטוח רפואי.

3. העובדים הזרים נחקרו בעדות מוקדמת בפני חברי השופט אסף הראל.

4. **ביום 25.10.2020** ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום. הנאשם הודה כי ניהל משק חקלאי בטמרה, כי נערכה שיחת טלפון עם אחד המפקחים וכי לא הגיע למקום בעקבותיה. עם זאת, כפר הנאשם בהעסקת ארבעת העובדים הזרים וטען כי הביקורת לא נערכה בשטחו וכי במהלכה נעשו דברים חמורים על ידי צוות האכיפה - חיפוש בלתי חוקי והיעדר תרגום בעת תפיסת העובדים הזרים ובעת חקירתם. עוד נטען כי אם יוכח שהביקורת נערכה בשטחו אזי מדובר בעובדים שהתארחו אצל עובדיו החוקיים שלא בידעתו.

5. הנאשם הגיש את הבקשה שלפניי לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**).

6. **ביום 2.3.2021** התקיים דיון בבקשה.

טענות הצדדים בתמצית

7. **הנאשם** טען כי חומרי החקירה שביקש דרושים לצורך בחינת אמינותם של העדים, מהימנותם והאופן שביצעו את החקירה בעניינו. גיליונות ההרשעות הפליליות והמשמעותיות מהווים חומר חקירה שיש לגלותו, ככל שהוא רלוונטי לכתב האישום. בהודעת הכפירה טען הנאשם שהחיפוש לא היה חוקי ושלא היה גורם שתירגם לעובדים את השאלות שנשאלו במועד התפיסה ובמועד החקירה. מקום בו מועלות טענות לפסול או לפגם בחוקיות מעשי המפקחים יש לקבל מסמכים המעידים על עברם המשמעותי והפלילי. בהתאם לפסיקה על בית הדין לעיין במסמכים ולבחון אם הם רלוונטיים להגנת הנאשם ולאחר מכן ליתן החלטתו אם להתיר את העיון בהם. המאשימה לא בדקה אם יש למפקחים עבר פלילי או משמעותי ולכן אינה יודעת אם המסמכים המבוקשים רלוונטיים להליך, אם לאו.

לעניין תעודות ההסמכה נטען כי הנאשם ערך חיפוש באתרים המשפטיים בניסיון לאתרם, אולם הדבר לא צלח, וכי בכל מקרה יש להמציא לו את התעודות נכון למועד עריכת הביקורת.

8. **המאשימה** טענה כי יש לדחות את הבקשה. נטען שיש להצביע על הרלוונטיות של המסמכים ועל התועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם אם יותר העיון בהם. בנוגע לרישום פלילי בתיקים סגורים נטען כי בית הדין אינו רשאי לעיין בהם בהתאם לסעיף 11א' לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק המרשם הפלילי**) ולכן אין להתיר את גילויים. עוד נטען כי המסמכים הנוספים שהתבקשו אינם חלק מחומר החקירה, אינם נדרשים לצורך הוכחת האישומים מושא כתב האישום ואינם נמצאים בידה. הנאשם לא פירט את הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים ואת התועלת שיש בהם להגנתו, מדובר במסע דיג ללא הבחנה בין עדי המאשימה השונים, להם קיימת הזכות לפרטיות. המאשימה נהנית מחזקת התקינות ואינה נדרשת להוכיח שהמפקחים מטעמה פעלו כדין. אין טענה בנוגע להתנהלות פסולה של המפקחים בהליך זה, לא הוגשה תלונה נגדם לנציבות שירות המדינה או לתביעה בעת הגעת הנאשם למסור את גרסתו, גרסה שנמסרה רק לאחר שנשמעה עדותם המוקדמת של העובדים הזרים. במועד הביקורת בחר הנאשם לא להתייבב במקום שבו נערכה הביקורת ונתפסו העובדים, למרות שיצרו עימו קשר טלפוני והוא אמר שיגיע למקום. כל טענות הנאשם הן כלליות.

לעניין תעודות ההסמכה נטען שהמפקחים עברו קורסים וקיבלו את ההסמכה המתאימה לפי החוקים הרלוונטיים. ניתן לאתר את התעודות באתר ב"נבו". כמו כן, בהתאם לחוק עובדים זרים לא ניתן ליתן הסמכה לעובד בעל עבר פלילי, עובדה המצביעה על כך שאין למפקחים עבר פלילי.

דיון והכרעה

עמוד 2

התשתית המשפטית

9. סעיף 74 לחסד"פ קובע את זכותו של הנאשם לעיין בחומר החקירה, בזו הלשון:

"(א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, 'רשימת כל החומר' - לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;

.....

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.

....."

10. הלכה היא כי תכלית הזכות לעיין בחומר החקירה היא לאפשר לנאשם להיערך כראוי להליך המשפטי, לדעת מהן הראיות שעליהן מבוסס כתב האישום ולאפשר לו למצוא בחומר החקירה ראיות להוכחת חפותו. זכות זו נועדה לאזן את פער הכוחות הקיים בין המאשימה לנאשם העומד לדין פלילי ולאפשר להגיע לחקר האמת[1].

11. החוק אינו מגדיר את המונח "חומר חקירה" ומה הוא כולל. בפסיקה ניתן למונח זה פרשנות רחבה ונקבע שמדובר **"בכל ראייה העשויה להיות רלבנטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגרסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת בסתירה לה, ובין שהיא נראית נייטרלית לגבי השאלות שבמחלוקת"**[2].

עם זאת, בית המשפט העליון הבהיר בעניין דה פאס[3] כי **"לא כל השערה או ספקולציה שאותן מעלה הנאשם, עשויות לשמש תשתית מספקת להגדרת החומר שבמחלוקת כ'חומר חקירה'".** ועוד נקבע, כי אין די בתקווה בלבד כי בחומר המבוקש ימצא דבר מה, העשוי להועיל להגנת הנאשם, אלא שיש להצביע על **יסוד של ממש להנחה כי החומר אכן ישפיע על בירור האשמה המיוחסת לנאשם...** במילים אחרות, בית המשפט לא יאפשר **"מסע דיג" מטעם ההגנה, בחלק מיישום עקרונותיו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, אלא שעל הטוען להצביע על הרלוונטיות הקונקרטית של החומר המבוקש לשם הגנתו, ורק במידה שייעשה כן, יענה בית המשפט לבקשה"** (ההדגשות במקור - ק.כ.).

12. המבחן לסיווגו של חומר כ"חומר חקירה" ולאיוון בין זכויות הנאשם לזכויותיהם של עדים ומתלוננים ולאיוטרסים ציבוריים הוא "מבחן הרלוונטיות". ובלשונו של בית המשפט העליון בעניין פלוני[4]:

"לעניין זה נקבע בפסיקת בית המשפט זה מבחן הרלוונטיות, שמתמקד כאמור בזיקה בין החומר שהעיון בו מתבקש, לבין האישום, ומבטיח בכך, לצד יכולת הנאשם להתגונן, גם מיקוד בשאלות הצריכות הוכחה או בירור ושמירה על זכויותיהם של עדים ומתלוננים, כמו גם על אינטרסים ציבוריים חיוניים אחרים, מקום שאלה עלולות להיפגע אם ימסר החומר לנאשם. מבחן הרלוונטיות מבטא את הבכורה הנתונה לזכות הנאשם לעיון בחומר, אך משקף גם את האיוון הנדרש, מקום שתרומת החומר להגנת הנאשם אינה משמעותית, אך מסירתו לעיונו תביא לפגיעה באינטרסים חשובים אחרים. מסכמים זאת היטב הדברים הבאים:

'חומר חקירה' הוא חומר המצוי בגרעין הקשה של תשתית ראיות התביעה, עליו מבקשת התביעה לבסס את האישום (...). המאפיינים העיקריים לסיווג חומר כ'חומר חקירה' כמשמעותו בסעיף 74 לחוק, הם שלושה: ראשית - חומר רלבנטי לאישום; הרלבנטיות מתפרשת בהרחבה; שנית - המושג 'חומר חקירה' מתפרש גם על ראיות השייכות לפריפריה של האישום (...) שלישית - אין לכלול בגדר 'חומר החקירה' ראיות שהרלבנטיות שלהן לאישום הפלילי אינה קיימת, או שהיא רחוקה או שולית בלבד (...). לסייג האחרון ישנה חשיבות מיוחדת מקום שחומר מסוים נצבר או נערך במהלך החקירה, אך הוא אינו רלבנטי לאישום, והצגתו לעיון ההגנה עלולה לפגוע בזכויותיהם של אחרים, או להסב נזק לערכים שונים שבאינטרס הציבור (...). במצב שבו מצד אחד, החומר אינו מועיל לקיום משפט הוגן, ומצד שני, הצגתו עלולה לגרום פגיעה בלתי ראויה באדם או בערך ציבורי חשוב, יש למנוע את חשיפתו של החומר לעיון ... ככל שהזיקה בין טיב החומר לבין השאלות שבמחלוקת במשפט רופפת יותר, כך עולה משקל הפגיעה הצפויה בזכויותיהם של אחרים או בערכים שונים שבאינטרס הציבורי הכרוכים בהצגתו לעיון".

13. אוסיף כי בהתאם לפסיקה גיליונות הרשעה פליליים או משמעותיים ביחס לעד תביעה עשויים להוות חומר חקירה אך **"יש לבחון את תוכנם, את זיקתם לאישום ואת התועלת הטמונה בהם להגנת הנאשמים, על מנת להכריע אם יש מקום להעבירם לעיונם של העוררים"**[5].

הכרעה

14. **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל בחלקה, כפי שיפורט להלן.**

כתבי הסמכה וקורסים שעברו עדי התביעה 1 - 6

15. עדי התביעה 1 - 6 הם מפקחים ופקחים מטעם המאשימה (להלן גם: **המפקחים**). בנסיבות אלה, יש להעביר לידי הנאשם את כתבי ההסמכה שלהם על מנת להראות שביצעו את תפקידם במסגרת ההסמכה שניתנה להם על פי הדין.

אציין כי לא עלה בידי הנאשם להצביע על מקור חוקי לכך שעל המפקחים לקבל הסמכה לכל ביקורת וביקורת ולא הצביע על כך שההסמכות שניתנו למפקחים, כולם או חלקם, נשללו. לפיכך, לא מצאתי שיש לקבל את טענתו שעל המאשימה להמציא את ההסמכות נכון למועד עריכת הביקורת מושא הליך זה.

עוד אציין כי אין חולק שכתבי ההסמכות של המפקחים מפורסמים ברשומות, אולם משהנאשם לא הצליח למצוא אותם ומשהמפקחים הם עובדי המאשימה, תמציא המאשימה לנאשם את כתבי ההסמכה שלהם.

16. אוסיף, כי לא מצאתי שיש להעביר לידי הנאשם את פירוט הקורסים שעברו המפקחים, שכן לא שוכנעתי כי הדבר רלוונטי לענייננו או שיש ברשימת הקורסים כדי לסייע להגנתו. הנאשם לא העלה כל טענה הנוגעת לכך שהיה על המפקחים לעבור קורסים ספציפיים הדרושים לצורך מילוי תפקידם, ושלא עשו כן. אי לכך, בקשתו לפירוט הקורסים שעברו המפקחים היא בבחינת "מסע דיג". אי לכך, נדחית בקשתו הנאשם לקבל את פירוט הקורסים שעברו המפקחים.

17. בנסיבות אלה המאשימה תעביר לעיון הנאשם את כתבי ההסמכה של העדים 1 - 6.

דוחות מיון והערכה שניתנו בשלוש השנים האחרונות בעניינם של העדים 1 - 6

18. **דין הבקשה להידחות.**

הנאשם לא הצביע על הרלוונטיות של דוחות המיון וההערכה שניתנו למפקחים בשלוש השנים האחרונות לענייננו או לבחינת מהימנותם. לטעמי, אין בטענה הכללית של הנאשם שלפיה **ייתכן ויהיה** במסמכים אלה כדי לערער את מהימנות המפקחים כדי להוביל לקבלת הבקשה, במיוחד כאשר חשיפת אותם דוחות תוביל לפגיעה בפרטיותם, ללא סיבה אמיתית.

גם טענת הנאשם **שייתכן ונרשם** על אחד המפקחים בדוחות ההערכה שהוא "שקרן" או "רמאי", אינה יכולה לסייע לו מכיוון שמדובר בטענה ספקולטיבית המעידה על "מסע דיג" מצידו של הנאשם, שתכליתו לא ברורה.

19. אי לכך, נדחית בקשת הנאשם להעברת דוחות מיון והערכה שניתנו בשלוש השנים האחרונות בעניינם של המפקחים.

רישומים פלייט של עדי התביעה 1 - 6, תיקים פתוחים ותיקים סגורים

20. בעניין **הירשמן** [6] התייחס בית המשפט העליון לסוגיה של העברת מרשם פלילי לידי הנאשם ופירט את ההלכה שנקבעה בעניין **בניזרי**, באופן הבא:

"הנה כי כן, בהתאם להלכת בניזרי, גיליון מרשם פלילי של עד יועבר לעיונו של נאשם רק לאחר שעבר את מסגרת הרלוונטיות ומשנמצא כי יש בו תועלת פוטנציאלית להגנתו. הלכה זו עולה בקנה אחד עם סעיף 5 לחוק המרשם הפלילי ופרט י' לתוספת הראשונה לחוק זה, שלפיהם המשטרה תמסור לבית המשפט מידע מן המרשם הפלילי מקום שהגילוי 'מהותי לנושא הדין' או שהוא 'נדרש לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי' (שם; ראו גם עניין בניזרי, בעמ' 699-700). אכן, הכלל הוא כי 'בהתנגשות חזיתית, כאשר על כפות המאזניים מונחים זה מול זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים, משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן יכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת' (בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית-הדין הצבאי לערעורים, פ"ד נז(4) 625, 635 (2003) (להלן: עניין התצ"ר)). אלא שזכותו של נאשם להתגונן איננה זכות מוחלטת, וכאשר האפשרות לפגיעה בה אינה קיימת או כשהיא רחוקה ובלתי משמעותית, יש ליתן משקל הולם גם לזכויותיהם של עדים ולאינטרסים המוגנים שלהם (שם, בעמ' 635-636; בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376, 384 (2000))."

21. בית המשפט העליון בעניין פלוני^[7] התייחס למסירת מידע בנוגע למעורבותו של אדם בפלילים והבחין בין שלושה סוגים עיקריים של מידע: הרשעות ועונשים; מבד"ם (מידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים); תיקים סגורים.

נבחן להלן אם יש להורות על גילוי כל אחד מסוגי המידע בענייננו.

לעניין תיקים פליליים סגורים:

22. מדובר בתיקים שנסגרו מפאת היעדר ראיות מספיקות, בשל העדר אינטרס לציבור, עיכוב הליכים או תיקים המיועדים לסגירה או לאי-חקירה מלכתחילה. בעניין פלוני פסק בית המשפט העליון אין לאפשר את העיון בתיקים אלו, ואסביר.

סעיף 11א לחוק המרשם הפלילי המסדיר את מסירת המידע בנוגע לתיקים סגורים, קובע כי "מידע על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין כאמור בסעיפים 59 ו-62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מידע על סגירת תיק בהסדר לפי סימן א' 1 בפרק ד' לאותו חוק, וכן מידע על משפט שבו עוכבו ההליכים לפי סעיף 231 לאותו חוק, לא ימסר אלא לגופים המפורטים בתוספת השלישית" (ההדגשה הוספה - ק.כ.).

ברשימת הגופים המפורטים בתוספת השלישית ואשר רשאים לקבל מידע על תיקים סגורים לא מנויים בתי הדין או בתי המשפט, ולכן קבע בית המשפט העליון בעניין בניזרי ובעניין פלוני שאין למסור מידע על תיקים סגורים של עדים.

23. מכאן, שזהו אף הדין בענייננו. כלומר, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון אין לאפשר לנאשם לעיין בתיקים פליליים סגורים של המפקחים.

24. בהקשר זה נוסף כי סעיף 78 לחסד"פ קובע שהחובה לאפשר עיון בחומר חקירה אינה חלה על "**חומר שאי-גילויו מותר או שגילויו אסור לפי כל דין**". לפיכך, משהמידע על תיקים פליליים סגורים הוא מידע חסוי, לא חלה לגביהם הוראת סעיף 74 לחסד"פ ואין למסור מידע לגביהם.

יצוין, כי אף אם ניתן לראות בסעיף 74 לחסד"פ כדין מיוחד הגובר על הדין הכללי בחוק המרשם בהתאם לנפסק בעניין **שימשילשווילי**[8], יש לדחות את הבקשה במקרה שלפניי. שכן, הנאשם לא הסביר מהי הרלוונטיות של מסמכים אלה להגנתו וכיצד יש בהם כדי לערער את מהימנותם של המפקחים במיוחד כאשר מדובר בתיקים שנסגרו ללא הרשעה.

25. בנסיבות אלה, בקשת הנאשם לעיין בתיקים פליליים סגורים של המפקחים - נדחית.

לעניין הרשעות ועונשים

26. סעיף 3 לחוק המרשם הפלילי המתייחס למידע בדבר הרשעות ועונשים, קובע ש"**המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה**". סעיף 5 לאותו חוק קובע ש"**המשטרה תמסור מידע מן המרשם לרשויות ולבעלי תפקידים המפורטים בתוספת הראשונה**".

בית המשפט נמנה על הרשויות המפורטות בתוספת הראשונה ונקבע כי המידע יימסר לו, בין היתר, אם גילויו נדרש לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי.

27. בעניין **הירשמן** דחה בית המשפט העליון בקשה למסירת גיליונות המרשם הפלילי של עדי התביעה ואף קבע כי אין צורך שבית המשפט יעיין בהם טרם מתן החלטתו, בזו הלשון:

"העורר אינו מבהיר באופן קונקרטי כיצד קבלת המרשם הפלילי של עד פלוני או אלמוני תשיא תועלת להגנתו, לבד מן האמירה הכללית כי ככל שיתגלה כי איזה מן העדים הורשע בעבירה כזאת או אחרת, יהיה בכך כדי לפגוע במהימנות עדותו. במצב דברים זה, ובהיעדר טענות קונקרטיות אשר לתועלת הצפויה לצמוח להגנתו, ברי כי בקשתו של העורר אינה חורגת מגדר 'תקווה ספקולטיבית ורחוקה' שאין בה כדי להצדיק כי בית המשפט יעיין בחומר שבמחלוקת, ולא כל שכן כי החומר יועבר לעיונו שלו. בהיעדר טענה קונקרטית כאמור הבקשה לעיין בגיליונות המרשם הפלילי עולה כדי 'מסע דיג' שתכליתו המעשית אינה ברורה" (ההדגשה הוספה - ק.כ.).

זהו המצב אף במקרה דנן. הנאשם לא הסביר כיצד קבלת המרשם הפלילי הנוגע להרשעות של המפקחים ועונשים שהוטלו עליהם, ככל שהורשעו ונענשו, יסייע להגנתו, פרט לאמירה כללית שאם יתגלה שאחד מהם הורשע בעבירה כזו או אחרת יהיה בכך כדי לפגוע במהימנותו. מכאן, שהבקשה אינה חורגת מגדר "תקווה ספקולטיבית רחוקה" ויש בה משום מסע דיג בלבד. בנסיבות אלה, משלא נטענה טענה קונקרטית בנוגע לתועלת שיש ברישום זה כדי לסייע להגנת הנאשם אין להתיר את העיון ברישומי ההרשעות והעונשים.

28. אי לכך, נדחית בקשת הנאשם לעיין בגיליונות הרשעות פלייט של המפקחים.

לעניין מב"דים (מידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים)

29. בעניין פלוני נפסק כי המבחן למסירת מידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים הוא מבחן הרלוונטיות שיישומו בנוגע למסירת מסמכים אלה נוקשה יותר וצריך להוביל לצמצום זכות העיין בהם, שכן מדובר במקרים הממתינים לבירור דין ולכן משקלם נמוך במידה ניכרת מהרשעות. כמו כן הוסבר שרישום המב"דים אינו מכיל מידע על מצבו של התיק, כך שיכול להימצא ברשימה תיק שהחקירה בו רק החלה וטרם הוגש כתב אישום ובאותו מידה יכול להימצא בה תיק שכבר ניתנה בו הכרעת דין וטרם ניתן גזר הדין, כאשר ברור כי משקלו של התיק מהסוג הראשון נמוך במידה ניכרת ממשקלו של התיק מהסוג השני.

30. סעיף 11 לחוק המרשם הפלילי העוסק במידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים קובע כי "**המשטרה או גוף שרשאי למסור מידע לפי חוק זה רשאים למסור למי שזכאי לקבל מידע לפי חוק זה גם פרטים בדבר משפטים וחקירות פליליים התלויים ועומדים בענינים שההרשעות בהם הן פרט רישום לפי סעיף 2**". המידע יימסר כאשר הגילוי נדרש, בין היתר, לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי.

31. גם במקרה זה, **דין הבקשה להידחות**. כאמור, הנאשם לא פירט באופן קונקרטי כיצד המידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים נגד המפקחים יסייע להגנתו. הנאשם תולה תקוותו בכך שיימצא כי המפקחים פעלו שלא כדין במקרים אחרים ושהדבר יסייע להגנתו, אולם כאמור מדובר בתקווה ספקולטיבית בלבד שאין בה כדי להתיר את העיין או כדי להצדיק את העיין של בית הדין בחומר שבמחלוקת.

32. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי יש לדחות את בקשת הנאשם לקבלת מידע על חקירות ומשפטים תלויים ועומדים נגד המפקחים.

33. לעניין הפסיקות אליהן הפנה הנאשם במסמך שכותרתו "פסיקה מטעם ההגנה" אציין כי אין בהן כדי לסייע לו. בפסיקות שבהן נקבע שגיליונות הרישום הפלילי הם חומר חקירה רלוונטי, נדונו מקרים שבהם הוגשו תלונות במשטרה או במחלקה לחקירות שוטרים נגד גורמי התביעה או גורמי החקירה בנוגע להתנהלותם בתיקים מושא כתבי האישום[9] ומקרים שבהם הוגש כתב אישום בעקבות תלונה של מתלונן (עניין שימשישווילי) או בעקבות התנהגות עבריינית המיוחסת לנאשם כלפי שוטר[10]. לעומת זאת, במקרה שלפני לא מדובר בנסיבות דומות. הנאשם לא הגיש תלונה נגד המפקחים ליחידת הסמך לעובדים זרים במשרד התמ"ת או לנציבות שירות המדינה בנוגע להתנהלותם בביקורת שנערכה בשנת 2016, כתב האישום לא הוגש נגדו בעקבות תלונה של מתלונן ואף לא מיוחסת לו התנהגות עבריינית כלפי שוטר או מפקח. מכאן שפסקי הדין אליהם הפנה הנאשם אינם רלוונטיים לענייננו ואין באמור בהם כדי להוביל לקבלת הבקשה.

רישומים משמעתיים של עדי התביעה 1 - 6, תיקים פתוחים ותיקים סגורים

34. גם בקשה זו דינה להידחות.

בית המשפט העליון קבע כי כדי שניתן יהיה להתיר עיון בחומר הטומן בחובו פגיעה בזכויות יסוד של עדים או מתלוננים, על הנאשם להצביע על קיומה של אפשרות שתהיה בחומר תועלת להגנתו החורגת מגדר תקווה ספקולטיבית ורחוקה[11].

אין מחלוקת כי רישומים משמעתיים של המפקחים עלולים לפגוע בזכותם לפרטיות. כמו כן, אין מחלוקת שאם יש ברישומים אלה כדי להשיא תועלת להגנת הנאשם כי אז תגבר זכותו על פני זכותם של המפקחים לפרטיות. עם זאת, במקרה זה הנאשם לא פירט באופן קונקרטי כיצד המידע על רישומים משמעתיים של המפקחים יסייע להגנתו. הנאשם תולה תקוותו בכך שיימצא כי המפקחים פעלו שלא כדין במקרים אחרים ושהדבר יסייע להגנתו, אולם כאמור מדובר בתקווה ספקולטיבית רחוקה בלבד שאין בה כדי להתיר את העיון ברישומים אלה ואף אין בה כדי להצדיק את העיון של בית הדין בחומר שבמחלוקת.

35. אי לכך, אין להתיר לנאשם לעיין ברישומים המשמעתיים של עדים 1 - 6.

36. לעניין טענת הנאשם שלפיה על בית הדין, לכל הפחות, לעיין בחומר שבמחלוקת טרם מתן החלטתו אציין כי דינה להידחות משני טעמים:

האחד, בעניין הירשמן פירט בית המשפט העליון את ההלכה הנוגעת לחומר שהעיון בו כרוך בפגיעה בפרטיותם של העדים במשפט, שעה שהחומר עצמו לא מצוי בפני הערכאה השיפוטית, בזו הלשון:

"מקום שמדובר בחומר אשר העיון בו טומן בחובו פגיעה בזכויות יסוד של עדים או מתלוננים, יש למצוא את האיזון הראוי בין זכויות אלה לבין זכויות הנאשם למשפט הוגן, כאשר השיקול הדומיננטי נותר הרלוונטיות הלכאורית של החומר לאישום ולנאשם והערכת הסיכוי, על פני הדברים, כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם. בית המשפט יעיין בחומר שבמחלוקת חרף הפגיעה המסוימת בזכויותיו של עד או מתלונן, כאשר הסנגור מצביע על הרלוונטיות של החומר להליך המתנהל נגד מרשו, וכאשר שוכנע בית המשפט, לאחר שניתנה לתביעה הזדמנות להגיב על טענות הסנגור, כי על פני הדברים קיימת אפשרות - החורגת מגדר תקווה ספקולטיבית ורחוקה - שתהיה בחומר תועלת להגנת הנאשם. לעומת זאת יימנע בית המשפט מלעיין בחומר כאשר כבר על פני הדברים - עוד לפני העיון בחומר - נראה כי אין זיקה בין החומר הנדון לבין השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט ובין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם, או שהזיקה היא רחוקה ושולית. ויודגש כי מבחן זה נוגע לשאלה אם בית המשפט יעיין בחומר שבמחלוקת, להבדיל מהשאלה אם להעמיק את החומר לעיון הנאשם וסנגורו, שאז נדרשת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם" [12] (ההדגשה הכפולה הוספה - ק.כ.).

כאמור, במקרה שלפניי פרט לתקווה ספקולטיבית ורחוקה של הנאשם לא מצאתי שעלה בידיו להצביע על רלוונטיות המסמכים המבוקשים להליך, על זיקה כלשהי בין המסמכים המבוקשים לשאלות העשויות להיות במחלוקת במהלך המשפט או על זיקה בין המסמכים המבוקשים לפוטנציאל ההגנה שלו. לפיכך, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון אין צורך שבית הדין יעיין במסמכים שבמחלוקת, טרם מתן החלטה.

השני, אין בפסיקת בית הדין בעניין **אוחיון** כדי להצביע על כך שנקודת המוצא היא שעל בית הדין לעיין תמיד בגיליונות הרישום הפלילי או המשמעתי טרם מתן החלטתו.

הנפסק בעניין **אוחיון** רלוונטי לעובדות שהיו באותו מקרה. בעניין אוחיון הגישו הנאשמים תלונות לגורמים שונים בנוגע למעשיהם של המפקחים בעת הביקורת, וביניהם נציבות שירות המדינה ומנהל יחידת הסמך לעובדים זרים במשרד התמ"ת. תלונות אלה נבדקו ואף נערכה חקירה של נציבות שירות המדינה בעניין. כלומר, בעניין **אוחיון** הוכחה זיקה לכאורית בין חומרי החקירה שנאספו במסגרת הבירור שנערך על ידי יחידת הסמך לעובדים זרים ונציבות שירות המדינה להגנת הנאשם ומסיבה זו קבע בית הדין הארצי כי יש לעיין בגיליונות הרישום הפלילי או המשמעתי טרם מתן החלטה, כדי לבחון אם יש בו תועלת להגנת הנאשם.

כאמור, בענייננו אין בפי הנאשם טענות קונקרטיות כיצד גיליונות הרישום הפלילי או המשמעתי יסייעו להגנתו או יסייעו לפגום במהימנות המפקחים וכל טענותיו מבטאות תקווה ספקולטיבית לכך שייתכן ויהיה בהם כדי לסייע לו. זאת, חרף העובדה שלא הוגשה תלונה נגד המפקחים לנציבות שירות המדינה או ליחידת הסמך לעובדים זרים במשרד התמ"ת, עד למועד זה. לפיכך, משהנסיבות במקרה שלפני שונות מהנסיבות בעניין אוחיון, אין מקום לעיין בחומר שבמחלוקת.

37. לסיכום אציין כי לטעמי אם תתקבל הבקשה לעיין בגיליונות המרשם הפלילי או המשמעתי של המפקחים, הדבר יוביל לכך שכל אימת שיוגש כתב אישום יוטל על המאשימה להעביר לעיין הנאשם את גיליונות המרשם הפלילי והמשמעתי של כל המפקחים שערכו את הביקורת, מבלי שהוא יידרש להצביע על קיומה של אפשרות קונקרטית שהדבר יועיל להגנתו, לבד מן הטענה הכללית שאם יימצאו הרשעות במרשם הפלילי או המשמעתי של המפקחים יהיה בכך כדי לערער את מהימנותם. תוצאה זו תגרום לכך שלא ינתן משקל לזכויותיהם של העדים בהליך הפלילי. אני סבורה שלא ניתן לקבל זאת ושאין להפוך את המאשימה לנאשמת אך ורק בעקבות הגשת כתב אישום וללא סיבה קונקרטית לכך שגילוי המסמכים עלול לסייע להגנתו של הנאשם.

אבהיר כי ככל שבמסגרת ניהול ההליך ישתנו הנסיבות ותהיה עילה קונקרטית לעיין בחומר שבמחלוקת, שמורה לנאשם הזכות לפנות בבקשה מתאימה למותב הדין בהליך.

סוף דבר

38. הבקשה מתקבלת בחלקה.

הבקשה לעיין ברישומים הפליליים והמשמעתיים של עדי תביעה 1 - 6, בין אם מדובר בתיקים פתוחים ובין אם מדובר בתיקים סגורים, בדוחות מיון והערכה שניתנו בשלוש השנים האחרונות בעניינם של אותם עדים ובקורסים שעברו אותם עדים - נדחת.

39. המאשימה תמציא לידי הנאשם עד ליום 10.3.2021 את כתבי ההסמכה של עדי התביעה 1 - 6.

40. הצדדים יודיעו לשופט הראל כי ניתנה החלטה בבקשה לעיון במסמכים לפי סעיף 74 לחסד"פ.

ניתנה היום, כ' אדר התשפ"א, (04 מרץ 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

-
- [1] בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ברקו**, (13.8.2009); עפ"א (ארצי) 29798-10-11, עפ"א 9796-04-12 **מדינת ישראל נ' עמית**, (22.4.2013) (להלן: **עניין עמית**).
- [2] ע"פ (ארצי) 21/07 **ישראל נ' מדינת ישראל-משרד התעשיה, המסחר והתעסוקה**, (9.9.2007); בג"צ 1885/91 **צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א**, פ"ד מה(3) 630; עפ"א (ארצי) 16393-12-13 **מדינת ישראל משרד הכלכלה - דואב** (09.09.2015); עניין **עמית**.
- [3] בש"פ 4109/13 **מדינת ישראל נ' דה פאס**, (7.7.2013).
- [4] בש"פ 6740/13 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (21.1.2014).
- [5] עפ"א (ארצי) 24961-11-10 **אוחיון נדב- לול שירותים וחסיונים בע"מ נ' מדינת ישראל- משרד התעשייה המסחר והתעסוקה** (10.6.2014) (להלן: **עניין אוחיון**).
- [6] בש"פ 600/15 **הירשמן נ' מדינת ישראל**, (1.2.2015) (להלן: **עניין הירשמן**).
- [7] בש"פ 1408/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (14.4.2014).
- [8] בש"פ 5535/13 **מדינת ישראל - שימשילשווילי**, (15.8.2013).
- [9] בש"פ 4157/00 **נמרודי נ' מדינת ישראל**, (9.8.2000); בע"ח (מחוזי-ים) 44025-09-12 **הכהן נ' מדינת ישראל**, (3.10.2012); בע"ח (שלום-ים) 35298-05-17 **יארופ נ' מדינת ישראל**, (22.6.2017); בע"ח (שלום ת"א) 46189-03-18 **אבולפיה נ' משטרת ישראל**; בע"ח (שלום חד') 26580-01-20 **עויסאת נ' מדינת ישראל**, (10.2.2020).

[10] בבע"ח (שלום י-ם) 55959-11-19 ארנד נ' מדינת ישראל (7.5.2020).

[11] בג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360 (2006).

[12] בג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360 (2006).